

(Kort bemærkning).

Lysholt Hansen: For at gøre det ganske klart vil jeg gerne sige: hvis hr. Poul Hartling havde hørt debatten i dag, ville han have hørt mig i mit indlæg i formiddags helt klart erkende, at der bliver en stigning i betalingsbalanceunderskuddet efter alt at dømme i 1973, at vi ønsker at sætte ind over for det, og at jeg pegede på hvorledes.

Men lad mig så lige sige: jeg har netop nu fået tallene fra det bestyrelsesmøde, vi skulle have været til i Nationalbanken i eftermiddag, mens vi har været her. Realiteten er, at i de første tre kvartaler af 1969 var underskuddet på 2,3 milliarder kr., i 1970 blev det 3 milliarder kr., og det tredje år, hvor vi havde den borgerlige regering, blev det 2,466 milliarder kr.; man nåede altså ikke engang ned på det, man var nede på i 1969.

Og så vil jeg da gerne have lov til at medgive hr. Poul Hartling, at naturligvis: al ære, den skal man have også for det fjerde kvartal. Jeg håber også, man tager æren for det kasseunderskud, som forsvandt, for det hænger jo sammen. Man kan ikke tage æren for den forbedring, der kom i fjerde kvartal, og så ikke æren for underskuddet. Det er første gang, jeg har hørt én fra den foregående regering vedkende sig, at det underskud havde man ansvaret for.

(Kort bemærkning).

Christoffersen: Jeg vil gerne sige til hr. Lysholt Hansen, at nu er det jo ikke så meget bogholderiet, vi skal interessere os for, det er jo de realøkonomiske forhold. Og det, som jo var situationen i begyndelsen af 1972, det, som det økonomiske råds formandskab understreger i sin redegørelse, det var, at den økonomiske afdæmpning, den begrænsning af den indenlandske efterspørgsel, der fandt sted i 1970-71, gav mulighed for i løbet af 1972 en stærk forøgelse af erhvervslivets eksportindsats, og det er også en væsentlig grund til den valutariske forbedring i 1972. Nu er det, man påpeger, at vi risikerer at komme i præcis den modsatte situation: at en ny overophedning vil forringe erhvervslivets muligheder for at øge sin eksport; derfor bliver den realøkonomiske situation fundamentalt anderledes i de

kommande måneder, end den har været i 1971-72.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der er ikke mere på dagsordenen.

I skrivelse af gårs dato meddeler landbrugsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om veterinærvesenet samt om udøvelse af dyrlægegering.

I skrivelse af gårs dato meddeler ministeren for Grønland, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om søtransport af gods til Grønland

og
forslag til lov om ændring af lov om pension til statens tjenestemænd m. v. i Grønland.

I skrivelse af gårs dato meddeler indenrigsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om sygehushvæsenet m. v.

I skrivelse af gårs dato meddeler socialministeren, at hun ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov for Færøerne om folkepension. (Forhøjelse af grundbeløb m. v.),

forslag til lov om ændring af lov for Færøerne om invalidepension m. v. (Forhøjelse af ydelser) og

forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring. (Tilskud til lægemidler).

Skriftlig fremsættelse af lovforslag

Landbrugsministeren (Ib Frederiksen): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring*

[Landbrugsministeren.]

af lov om veterinærvæsenet samt om udøvelse af dyrlægegerning.

Da loven af 4. marts 1964 om veterinærvæsenet samt om udøvelse af dyrlægegerning var til revision i folketingssamlingen 1968-69, blev det bestemt, at landbrugsministeren skulle nedsætte et udvalg bestående bl. a. af repræsentanter for Landbrugsrådet, De samvirkende danske Landboforeninger, De samvirkende danske Husmandsforeninger, dyrlægernes organisationer og veterinærmyndighederne med den opgave at foretage en nøje undersøgelse af mulighederne for og forsvarligheden af at anvende mellemteknikere inden for ét eller flere af de områder, der ved lovens § 4, stk. 1, er henført til dyrlægegerningen, samt at udtale sig om, hvilke uddannelseskrav der bør stilles til sådanne mellemteknikere. Udvalget skulle endvidere undersøge mulighederne for, at der gives landmænd adgang til at behandle deres dyr med lægemidler i videre omfang, end det er tilladt efter de nugældende bestemmelser.

Dette udvalg har afsluttet sit arbejde ved afgivelse af Betænkning vedrørende lov om veterinærvæsenet samt om udøvelse af dyrlægegerning, nr. 660 1972. Udvalget har indstillet de ændringer i loven, som er indeholdt i lovforslaget under 1 og 2. Om resultatet af udvalgets undersøgelser i anledning af de stillede spørgsmål og om udvalgets overvejelser, der har ført til de 2 ændringsforslag, kan jeg henvide til udvalgsbetænkningen.

Jeg kan oplyse, at jeg under lovforslagets videre behandling agter at fremsætte et ændringsforslag, som har forbindelse med revisionen af levnedsmiddeloven, og som går ud på, at der skabes lovhjemmel for at forbyde anvendelse af bestemte arter af lægemidler og andre biologisk virksomme stoffer i profylaktisk eller terapeutisk øjemed til husdyr. Formålet med denne bestemmelse er at forebygge forekomsten af uønskede rester af nævnte lægemidler og stoffer i levnedsmidler af animalsk oprindelse.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling i folketinget.

Ministeren for Grønland (*Knud Hertling*):
Jeg skal herved tillade mig for det høje ting

at fremsætte forslag til lov om søtransport af gods til Grønland.

Hidtil er besejlingen af Grønland i al væsentlighed blevet udøvet af den kongelige grønlandske handel, som har haft pligt til at besejle hele Grønland til samme fragtrater for samme godsformer.

Princippet om ens fragtrater for ens godsformer har været en væsentlig forudsætning for, at KGH har kunnet opretholde en ensprisinde i Grønland, d. v. s. at forbrugeren hos KGH har kunnet erhverve den samme vare for samme pris overalt i Grønland. Imidlertid er omkostningerne ved besejlingen af åbentvandsbyerne i Vestgrønland væsentlig lavere end andre steder i Grønland, bl. a. på grund af de stærkt stigende godsmængder til disse byer. Dette bevirker, at de private næringsdrivende med fordel kan chartre skibe til befording af gods til netop disse særlig rentable ruter.

En sådan opsplitning af besejlingens enhed vil bevirke, at man ikke længere som hidtil vil kunne anvende merindtægten ved besejlingen af åbentvandsbyerne til at holde fragtraten lavere, end omkostningerne ved besejlingen af resten af Grønland egentlig har nødvendiggjort.

Følgen af den nævnte opsplitning af besejlingen vil være, at den hidtidige sociale ligestilling på konsumvareområdet, d. v. s. at den samme vare overalt i Grønland kan købes til samme pris, ikke længere kan opretholdes.

På denne baggrund har man fundet det nødvendigt at sikre besejlingens enhed og dermed ens fragtrater overalt i Grønland for samme godsformer ved at kræve, at transport af gods til Grønland bevares i samlet regie i en for hele Grønland dækkende transportorganisation.

I denne forbindelse vil jeg gerne pointere, at det ikke er tanken med dette lovforslag at udvide KGHs besejling af Grønland, men kun at bevare status quo, således at forsyningen af Grønland ikke bliver uforholdsmæssig kostbar for staten.

En bevarelse af besejlingens enhed, for tiden i KGHs regie, er anbefalet i betænkning fra arbejdsgruppen vedrørende KGHs fremtid afgivet december 1971 samt i en vedtagelse fra Grønlandsrådet under dets møderække i januar 1972. Også styrelsesrådet for